

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

עלון מס' 89 פרשות בלק תש"פ

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

לוח עמוד היזמי בזוה"ק לפרשת פנחס

הקדמת זוהר חלק א

מטוק מדבש	וילגא	ז"ב
ס	ה ע"א	ראשון
ז	ה ע"ב	שני
עד	ו ע"א	שלישי
פב	ו ע"ב	רביעי
פט	ז ע"א	חמישי
צה	ז ע"ב	שישי
קא	ח ע"א	שבת

האדם הוא במיעוט הדעת והיכולת וכל דבריו הם לפי שעה

פְּתִיב (תהלים סח כג) אָמַר אֲדַנִּי מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב, אָשִׁיב מִמְצוּלוֹת יָם, אֵיִת לָן לְשׁוּוֹאָה לְבָא לְמַהִימְנוּתָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מְלוּי מְלוּי קְשׁוּט וּמַהִימְנוּתָא סְגִיא, דְּכִיּוֹן דְּמִלָּה אָמַר, כִּלְאֵ אֲתַעְבִּיד, וְדָא בְּרַ נֶשׁ דְּחִיק לְבָא, וְאָמַר לְכַמָּה שְׁנִין וּלְכַמָּה זְמַנִּין יִשְׁתַּלִּים דָּא דְאִיהוּ כְּךָ, כְּפּוּם רַבְרַבְנּוּ דִּילִיָּה, דְּכָל עֲלָמִין מְלִיָּא יְקָרִיָּה, הֵכִי הוּא מְלוּי, בְּרַ נֶשׁ זְעִיר, וְכָל מְלוּי אֵינּוֹן לְפּוּם שְׁעֵתָא, הֵכִי הוּא לְפּוּם שְׁעֵתָא, אָבַל בְּתִיּוּבְתָא וּבְעוּבְדִין טְבִין וּבְדַמְעִין סְגִיאִין, אִיהוּ קְדִישָׁא רַב וְעֲלָאָה עַל כָּל עֲלָמָא, אֲזַעִיר נְהוּרִיָּה, וְקָמִיט קְדוּשְׁתִּיהָ לְגַבִּיָּה דְּבַר נֶשׁ לְמַעְבַּד רְעוּתִיהָ.

מתוק מדבש

דָּא דְאִיהוּ כְּךָ לְכַמָּה שְׁנִים וּלְכַמָּה זְמַנִּים יִתְקִיִּים דְּבַר זֶה שִׁיחִיהָ כִּךְ כְּמוֹ שְׁאֵמַר הַנְּבִיא, אֲבַל הַקְּב"ה כְּפּוּם רַבְרַבְנּוּ דִּילִיָּה דְּכָל עֲלָמִין מְלִיָּא יְקָרִיָּה הֵכִי הוּא מְלוּי כְּפִי גוּדַל כַּחוֹ וּמַמְשַׁלְתּוֹ שְׁכַל הַעוֹלָמוֹת מְלֵאִים כְּבוֹדוֹ, כִּךְ הֵם דְּבַרְיוֹ שְׁהֵם גְּדוּלִים וּמְקוּיִימִים, בְּרַ נֶשׁ זְעִיר אֲבַל הָאָדָם הוּא בְּמִיעוּט הַדַּעַת וְהַיְכוּלַת, וְכָל מְלוּי אֵינּוֹן לְפּוּם שְׁעֵתָא וְכַל דְּבַרְיוֹ הֵם רַק לְפִי שְׁעָה, הֵכִי הוּא לְפּוּם שְׁעֵתָא כִּךְ הוּא הָאָדָם לְפִי שְׁעָה, כִּי יִמְיוֹ כְּצַל עוֹבֵר (מַהֲלִיס קַמַּד ד), אָבַל בְּתִיּוּבְתָא וּבְעוּבְדִין טְבִין וּבְדַמְעִין סְגִיאִין אֲבַל עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וּדְמַעוֹת רַבּוֹת בְּתַפְלָתוֹ, יִזְכֶּה שִׁיתְעַלָּה וְיִתְדַבֵּק בְּקוֹנוֹ לְהִיּוֹת צְדִיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִיִּים (ש"ג כג ג), וְאִיהוּ קְדִישָׁא רַב וְעֲלָאָה עַל כָּל עֲלָמָא הַקְּב"ה שְׁהוּא קְדוּשׁ וּגְדוּל וְעֲלִיּוֹן עַל כָּל הָעוֹלָם (נִקְט ג' לְשׁוֹט כִּנְגַד סַנְד'ד), אֲזַעִיר נְהוּרִיָּה מְקַטִּין אֲוֵרוֹ בְּשִׁבְלֵוֹ, וְקָמִיט קְדוּשְׁתִּיהָ לְגַבִּיָּה דְּבַר נֶשׁ לְמַעְבַּד רְעוּתִיהָ וּמַצְמֵצֵם אֵת קְדוּשְׁתּוֹ לְשִׁכּוֹן עִם הָאָדָם הַקָּטָן וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. (דף קפ"א ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כִּרְךָ יג ע"ב ש"ס)

האדם הוא במיעוט הדעת והיכולת וכל דבריו הם לפי שעה

פְּתִיב אָמַר אֲדַנִּי מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְצוּלוֹת יָם מִפְּרַשׁ לְקַמֵּן כִּי הַקְּב"ה יִשִּׁיב וְיַחְזוֹר וְיַחִיָּה אֵת אֵלּוֹ שְׁנַהֲרָגוֹ וְנִאֲכַלּוֹ עַל יְדֵי חַיּוֹת הַיַּעַר, זֶה שְׁאֵמַר אֵיִת לָן לְשׁוּוֹאָה לְבָא לְמַהִימְנוּתָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יֵשׁ לָנוּ לְשִׁים לֵב לְאִמּוֹנַת הַקְּב"ה, דְּכָל מְלוּי מְלוּי קְשׁוּט וּמַהִימְנוּתָא סְגִיא כִּי כָל דְּבַרְיוֹ הֵם דְּבַרֵּי אִמַת וְאִמּוֹנָה גְדוּלָה, רְצָה לֹאמַר הַגֵּם שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוּל וּפְלֵא עֲצוּם שֶׁהַקְּב"ה יַחִיָּה לְאֵלּוֹ שְׁנִאֲכַלּוֹ בֵּין שִׁנֵּי חַיּוֹת, אֲבַל מֵאַחַר שֶׁכֵּךְ אָמַר ה' צְרִיכִים אֲנִי לְהִאֲמִין בְּדְבַרְיוֹ, דְּכִיּוֹן דְּמִלָּה אָמַר שְׁכִיּוֹן שְׁאֵמַר ה' דְּבַר שִׁיחִיהָ לְעֵתִיד עַל יְדֵי הַנְּבִיאִים, כִּלְאֵ אֲתַעְבִּיד נַחֲשֵׁב כְּאִילוֹ הַכֹּל כְּבַר נַעֲשֶׂה, כִּי מֵאַמְרוֹ שֶׁל הַקְּב"ה הוּא מְצִיאוֹת וְחַיּוֹת הַדְּבַר הַהוּא, אֲבַל וְדָא בְּרַ נֶשׁ דְּחִיק לְבָא הָאָדָם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ לֵב דְּחוּק וְסַתּוּם מְלַהֲסַתְכַל לְזַמֵּן רְחוּק וְרוּצָה שֶׁהַדְּבַר יִתְקִיִּים מִיָּד, וְקָשָׁה לוֹ לְקַבֵּל דְּבַר שִׁיחִיהָ אַחַר זְמַן רַב, וְאָמַר מִי יִדְעַה לְכַמָּה שְׁנִין וּלְכַמָּה זְמַנִּין יִשְׁתַּלִּים

המלאכים השומרים את האדם עומדים ומעידים עליו

וַיֹּאמֶר מוֹאֵב אֶל זַקְנֵי מְדִיָּן עֲתָה יִלְחָכוּ וְגוֹ', רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח (זכריה ג א) וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְגוֹ', כַּמָּה אֵית לִיה לְבַר נָשׁ לְאַסְתִּמְרָא אֹרְחוֹי בְּהַאי עֲלָמָא, וְלִמְהַךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, בְּגִין דְּכָל עוֹבְדוֹי דְּבַר נָשׁ פְּתִיבִין קָמִי מַלְכָּא וְרִשְׁמִין קָמִיָּה, פְּלָהוּ בְּמַנְיָנָא, וְנִטְוֵרֵי תְרַעֲוֵי קָיִמִין וְסִהְדִין, קָיִמִי וְתַבְעֵי דִינָא תְרִיסִין, וְדִינָא קָיִמָּא לְקַבְּלָא סִהְדוּתָא, וְאִינוּן דְּטַעֲנוּ טַעֲנָתָא מְרַחֲשָׁן, וְלֹא יָדִיעַ אִי יַהֲכוּן מִימִנָּא, וְאִם יִשְׁמָאֲלוּן מִשְׁמָאֲלָא.

דְּהָא פַּד רוּחֵי בְּנֵי נְשָׂא נְפָקִי מֵהַאי עֲלָמָא, כַּמָּה אִינוּן מְקַטְרְגִין דְּקָיִמִין קָמִיָּהוּ, וְכְרוּזִין נְפָקִין הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁ, כְּפּוּם מַה דְּנִפְיָק מִן דִּינָא.

דִּתְנִיָּא, כַּמָּה דִּינִין אַתְדִין בַּר נָשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, בִּין בְּחֵייוֹי בִּין לְבַתֵּר, דְּהָא כָּל מְלוֹי בְּדִינָא אִינוּן, וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְדִיר בְּרַחֲמֵנוּ וְרַחֲמוֹי עַל כָּלָא, וְלֹא בְּעֵי לְדִינָא בְּנֵי נְשָׂא כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן, דְּהֵכִי אָמַר דָּוִד (תהלים קל ג) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י"ה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד.

מתוק מדבש

המלאכים השומרים את האדם עומדים ומעידים עליו

וַיֹּאמֶר מוֹאֵב אֶל זַקְנֵי מְדִיָּן עֲתָה יִלְחָכוּ וְהַקְהֵל אֶת כָּל סַבִּיבוֹתֵינוּ, כְּדִי לִפְרֹשׁ פְּסוּק זֶה רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח הַקְדִּים לִפְרֹשׁ מִשׁ"כ וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְהַשְׁטָן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשַׁטְנוֹ, וְהַקְדִּים בְּדַבְרֵי מוֹסֵר וְאָמַר כַּמָּה אֵית לִיה לְבַר נָשׁ לְאַסְתִּמְרָא אֹרְחוֹי בְּהַאי עֲלָמָא עַד כַּמָּה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְשַׁמּוֹר דְּרַכּוּי בְּעוֹלָם הַזֶּה מְכַל דְּבַר רַע, וְלִמְהַךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט וְלִלְכַת בְּדֶרֶךְ הָאֵמֶת, הֵינּוּ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַמְצוּת, וְלַעֲשׂוֹת אֶךְ טוֹב וְחֹסֵד כָּל יְמֵי חַיָּו, בְּגִין דְּכָל עוֹבְדוֹי דְּבַר נָשׁ פְּתִיבִין קָמִי מַלְכָּא לְפִי שְׁכַל מַעֲשֵׂיו שֶׁל הָאָדָם הֵן טוֹבִים הֵן רַעִים כְּתוֹבִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְרִשְׁמִין קָמִיָּה פְּלָהוּ בְּמַנְיָנָא וְכוּלָם רְשׁוּמִים לְפָנָיו בְּמִנִּין וּבְמַסְפָּר, (ה"ג הרמ"ק) וְנִטְוֵרֵי קָיִמִין וְסִהְדִין וְהַמְלָאכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם בְּכָל דְּרַכּוּי עוֹמְדִים וּמַעֲדִים עָלָיו, וְתַבְעֵי דִינָא תְרִיצִין (ה"ג נַל דְּפּוֹסִים הַרְאִשׁוּנִים, וּפִירוּשׁוֹ כִּי עַל מִשׁ"כ (שְׁמוֹת כג ח) "דַּנְרִי לְדִיקִים" מִתְרַגְּס הַתְּרַגְּסוּ פִּתְגָמִין תְּרִינִין) וְתוֹבְעִים דִּינִים צוֹדְקִים, וְדִינָא קָיִמָּא לְקַבְּלָא סִהְדוּתָא וְהַדִּינִין שֶׁהוּא הַקְּב"ה הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁפֵּט עוֹמֵד לְקַבֵּל אֶת הָעֲדוּת, וְאִינוּן דְּטַעֲנוּ טַעֲנָתָא מְרַחֲשָׁן וְאוֹתָם הַמְלָאכִים הַטּוֹעֲנִים טַעֲנוֹת, שֶׁהֵם הַפְּרַקְלִיטִים וְהַמְקַטְרְגִים מִתְלַחֲשִׁים בֵּינֵיהֶם, וְלֹא יָדִיעַ אִי יַהֲכוּן מִימִנָּא וְאִינֵם יוֹדְעִים אִם יִלְכוּ לִימִין, וְאִם יִשְׁמָאֲלוּן

מִשְׁמָאֲלָא וְאִם יִשְׁמָאִילוּ לְשַׁמְאֵל, רַצָּה לֹמַר אִם יֵטוּ כּוֹלָם לִימִין לְפִי שְׁהִימִין יִנְצַח, וְאִז מְלַאךְ רַע יַעֲנֶה אִמֵּן בְּעַל כְּרַחוּ, אִו שִׁיטוּ כּוֹלָם לְשַׁמְאֵל כִּי הַשַּׁמְאֵל יִנְצַח, וְאִז מְלַאךְ טוֹב בְּעַל כְּרַחוּ יַעֲנֶה אִמֵּן. (רמ"ק ומפרכסים)

דְּהָא פַּד רוּחֵי בְּנֵי נְשָׂא נְפָקִי מֵהַאי עֲלָמָא כִּי כְּשֶׁרוּחוֹת בְּנֵי אָדָם יוֹצֵאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, כַּמָּה אִינוּן מְקַטְרְגִין דְּקָיִמִין קָמִיָּהוּ כַּמָּה מְקַטְרְגִים הֵם הָעוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, וְכְרוּזִין נְפָקִין הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁ וְכוּרוּזִים יוֹצֵאִים הֵן לְתַת שְׁכַר טוֹב לְמַקִּימֵי הַתּוֹרָה, וְהֵן לְהַרַע וְלַהֲעַנִּישׁ לְהַעוֹבְרִים עַל הַתּוֹרָה, כְּפּוּם מַה דְּנִפְיָק מִן דִּינָא כְּפִי מַה שִׁיֵּצֵא וּנְפַסֵּק מִן דִּין הָעֲלוּיָן.

דִּתְנִיָּא כִּי לְמַדְנּוּ, כַּמָּה דִּינִין נִידוּן הָאָדָם בּוֹזֵה הָעוֹלָם, בִּין עֲלָמָא כַּמָּה דִּינִין נִידוּן הָאָדָם בּוֹזֵה הָעוֹלָם, בִּין בְּחֵייוֹי בִּין לְבַתֵּר בִּין בְּחֵייוֹ בִּין אַחַר כָּךְ, דְּהָא כָּל מְלוֹי בְּדִינָא אִינוּן כִּי כָּל דְּבָרֵינוּ שֶׁל אָדָם הֵם בְּדִין, כִּי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיו הַרְעִים מַעֲוֹרַר עָלָיו כַּח הַדִּין, וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְדִיר בְּרַחֲמֵנוּ, וְרַחֲמוֹי עַל כָּלָא וְהַקְּב"ה הוּא תְּמִיד בְּרַחֲמִים, וְרַחֲמוֹי עַל כָּל מַעֲשֵׂיו, וְלֹא בְּעֵי לְדִינָא בְּנֵי נְשָׂא כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן וְאִינוּן רוֹצֵה לְדוֹן אֶת בְּנֵי אָדָם כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים, דְּהֵכִי אָמַר דָּוִד כִּי כַךְ אָמַר דוֹד אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י"ה, אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד.

(דף קפה ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' שעב-שעג)

המחדש חידושי תורה אמיתיים זוכה להתעטר ע"י הישיבה העליונה

תָּא חֲזִי, יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדֵק צָדִיק גָּמור הָוּה, גִּבְרָא דְהוּה עָאל לַפְנֵי וּלְפָנִים, דְּעֵילוּהוּ לְמַתִּיבְתָא דְרִקְיָעָא, אַתְפְּנָשׁוּ כָּל בְּנֵי מַתִּיבְתָא תַּמָּן לְעֵינָא בְּדִינָיה.

וְכֵן אֲרַחֲוֵי דְהָהוּא מַתִּיבְתָא דְרִקְיָעָא, כַּד עֵילֵי לִיה לְדִינָא, פְּרוּזָא נְפִיק וְאַכְרִיז, כָּל בְּנֵי מַתִּיבְתָא עוּלוּ לְאַדְרָא טְמִירָא, וּבֵי דִינָא מַתְפְּנָשִׁי.

וְהָהוּא רוּחָא דְבַר נֶשׁ סְלָקָא, עַל יְדָא דְתַרֵּי מְמַנָּן, פִּינָן דְעָאל, קָרִיב לְגַבֵּי חַד עַמּוּדָא דְשְׁלֵהוּבָא מְלַהֲטָא דְקִימָא תַּמָּן, וְאַגְלִים בְּרוּחָא דְאִוִּירָא דְנָשִׁיב בְּהָהוּא עַמּוּדָא.

וְכַמְּה אֵינּוֹן דְסֻלְקִין לֹון תַּמָּן, בְּגִין דְכָל אֵינּוֹן דְמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא וּמְחַדְּשֵׁי בְּהַ חֲדוּשֵׁין, מִיַּד אַכְתּוּב לְגַבֵּי בְּנֵי מַתִּיבְתָא אֵינּוֹן מְלִיז, פְּדִין כָּל אֵינּוֹן בְּנֵי מַתִּיבְתָא אֲתָאן לְמַחְמֵי לִיה, אֵינּוֹן תְּרִין מְמַנָּן נְפִקִין, וְסֻלְקִין לִיה לְהָהוּא מַתִּיבְתָא דְרִקְיָעָא, מִיַּד קָרִיב לְגַבֵּי הָהוּא עַמּוּדָא דְאַגְלִים תַּמָּן.

מתוק מדבש

המחדש חידושי תורה אמיתיים זוכה להתעטר ע"י הישיבה העליונה

תָּא חֲזִי, יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדֵק צָדִיק גָּמור הָוּה בא וראה, כי יהושע בן יהוצדק צדיק גמור היה, גִּבְרָא דְהוּה עָאל לַפְנֵי וּלְפָנִים איש שנכנס לפני ולפנים בקדש הקדשים בעבודת יום הכפורים, ונכנס בשלום ויצא בשלום, הרי שהיה צדיק גמור, ועם כל זה אחר פטירתו דְּעֵילוּהוּ לְמַתִּיבְתָא דְרִקְיָעָא הכניסוהו לישיבה של הרקיע לְדוּנוּ עַל יְדֵי הַבֵּית דִּין של הצדיקים היושבים שם, אַתְפְּנָשׁוּ כָּל בְּנֵי מַתִּיבְתָא תַּמָּן לְעֵינָא בְּדִינָיה נתאספו כל בני הישיבה שם לעיין בדינו אם ראוי הוא ליכנס לשם.

וְכֵן אֲרַחֲוֵי דְהָהוּא מַתִּיבְתָא דְרִקְיָעָא וכך דרכה של ישיבת הרקיע ההיא, כַּד עֵילֵי לִיה לְדִינָא כשמכניסים רוחו של אדם לדין, פְּרוּזָא נְפִיק וְאַכְרִיז מלאך אחד הממונה על ההכרזה יוצא ומכריז, כָּל בְּנֵי מַתִּיבְתָא עוּלוּ לְאַדְרָא טְמִירָא כל בני הישיבה הכנסו לחדר נסתר, שהוא לשכת הגזית העליון ששם הוא מושב הבית דין, וּבֵי דִינָא מַתְפְּנָשִׁי ודייני הבית דין מתאספים.

וְהָהוּא רוּחָא דְבַר נֶשׁ סְלָקָא עַל יְדָא דְתַרֵּי מְמַנָּן ורוח האדם עולה על ידי שני ממונים, שהם שני

מלאכים אחד מימינו ואחד משמאלו המעלים אותו, פִּינָן דְעָאל קָרִיב לְגַבֵּי חַד עַמּוּדָא דְשְׁלֵהוּבָא מְלַהֲטָא דְקִימָא תַּמָּן כיון שנכנס מתקרב אל עמוד אחד של שלהבת לווהטת העומדת שם, ושם הוא מקום התלבשות הרוח כשיזכה ליכנס לגן עדן, וְאַגְלִים בְּרוּחָא דְאִוִּירָא דְנָשִׁיב בְּהָהוּא עַמּוּדָא ונגלם ומתלבש ברוח האויר הנושב בעמוד ההוא, רצה לומר שמקבל כח ההתגלמות והתלבשות מהרוח הנושב באותו העמוד. (רמ"ק ומפרשים)

וְכַמְּה אֵינּוֹן דְסֻלְקִין לֹון תַּמָּן וכמה מלאכים הם שמעלים את רוחות בני אדם שם למתיבתא דרקייעא, בְּגִין דְכָל אֵינּוֹן דְמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא וּמְחַדְּשֵׁי בְּהַ חֲדוּשֵׁין לפי שכל אותם שעוסקים בתורה ומחדשים בה חידושים, מִיַּד אַכְתּוּב לְגַבֵּי בְּנֵי מַתִּיבְתָא אֵינּוֹן מְלִיז מיד נכתב אצל בני הישיבה אותם דברי החידושים, (וגי' הרמ"ק מִיַּד אַכְתּוּב לְדוּכְתָא דְמַתִּיבְתָא דְהֵינּוּ שְׁקוּבַעִים לוּ מְקוּם וחלק בגן עדן התחתון), פְּדִין כָּל אֵינּוֹן בְּנֵי מַתִּיבְתָא אֲתָאן לְמַחְמֵי לִיה אז כל אלו בני הישיבה באים לראותו, ולשמוע חידושי תורה מפיו מה שחידש בעולם הזה, אֵינּוֹן תְּרִין מְמַנָּן נְפִקִין ואלו השני ממונים הנזכרים יוצאים, וְסֻלְקִין לִיה לְהָהוּא מַתִּיבְתָא דְרִקְיָעָא ומעלים אותו למתיבתא של הרקיע, מִיַּד קָרִיב לְגַבֵּי הָהוּא עַמּוּדָא דְאַגְלִים תַּמָּן והוא מתקרב מיד אל אותו העמוד שנגלם ומתלבש שם.

עָאָל לְמַתִּיבְתָא, וְחָמָאן לִיה, אִי מְלָה פְדָקָא יָאוּת זַפְאָה אִיהוּ, פְּמָה עֵטְרִין מְנַצְצֵן מְעֵטְרִין לִיה פֶּל בְּנֵי מַתִּיבְתָא, וְאִי מְלָה אַחְרָא הָוָה, וְוִי לִיה לְהֵהוּא פְסוּפָא, דְּחֵיִין לִיה לְבַר, וְקָאִים גּוּ עַמּוּדָא, עַד דְּעֵיִלִי לִיה לְדִינָא, רַחֲמָנָא לְשִׁיזְבֵן.

וְאִית אַחְרָנִין דְּסֻלְקִין לֹון תְּמָן, פֶּד קְדָשָׁא בְרִיף הוּא בְּפִלוגְתָּא בְּבִנֵי מַתִּיבְתָא, וְאָמְרֵי מָאן מוֹכַח, הָא פְלוּנֵי דְאוֹכַח מְלָה, פְּדִין סֻלְקִין לִיה תְּמָן, וְאוֹכַח הֵהוּא מְלָה בֵין קְדָשָׁא בְרִיף הוּא וּבֵין בְּנֵי מַתִּיבְתָא.

וְאִית אַחְרָנִין דְּסֻלְקִין לֹון תְּמָן לְדִינָא, וְדִינֵין לִיה תְּמָן, לְבַרְרָא לֹון, וְלִלְבָנָא לֹון.

מתוק מדבש

בְּפִלוגְתָּא בְּבִנֵי מַתִּיבְתָא כְּשֶׁהִקְבִּי הוּא בְּמַחְלוּקַת עִם בְּנֵי הַיְשִׁיבָה רֹואִים אֶת דְּבָרֵי הַחִידוּשִׁים שְׁלוֹ, אִי מְלָה פְדָקָא יָאוּת אִם הֵם חִידוּשֵׁי תוֹרָה כְּרָאוּי וְכִיאוּת, זַפְאָה אִיהוּ אִז אֲשֵׁרֵי לוֹ, פְּמָה עֵטְרִין מְנַצְצֵן מְעֵטְרִין לִיה פֶּל בְּנֵי מַתִּיבְתָא כִּי כַּמָּה עֲטוּרוֹת מִתְנוּצְצוֹת מְעֵטְרִים אוֹתוֹ כֹּל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, כְּפִי חִידוּשֵׁי הַתּוֹרָה שְׁחִידֵשׁ, וְאִי מְלָה אַחְרָא הָוָה וְאִם דְּבַר אַחַר הוּא שְׁאִינוּ חִידוּשׁ אִמְתָּ, אֲלֵא שְׁחִידֵשׁ תּוֹרָה שֶׁל דּוּפִי, אִז שְׁהִיָּה גַס לְבוּ בַּהוֹרָאָה וְהוֹרָה שְׁלֵא כְּהִלְכָה, אִז וְוִי לִיה לְהֵהוּא פְסוּפָא אוּי לוֹ לְאוֹתוֹ הַבוּשָׁה, דְּחֵיִין לִיה לְבַר כִּי דוּחִים אוֹתוֹ לְחוּץ, וְקָאִים גּוּ עַמּוּדָא, עַד דְּעֵיִלִי לִיה לְדִינָא, רַחֲמָנָא לְשִׁיזְבֵן וְעוֹמֵד תוֹךְ הָעַמּוּד הַנּוֹכַר, עַד שְׁמַכְנִיסִים אוֹתוֹ לְדִין, הָא"ל הַרְחִמֵן יִצְלַנּוּ מִכֹּל עוֹנֵשׁ וְבוּשָׁה.

וְאִית אַחְרָנִין דְּסֻלְקִין לֹון תְּמָן וְיֵשׁ רֹוחוֹת אַחֲרִים שְׁמַעֲלִים אוֹתָם שֶׁם לְדִין, וְדִינֵין לִיה תְּמָן וְדָנִים אוֹתוֹ שֶׁם, לְבַרְרָא לֹון וְלִלְבָנָא לֹון לְבַרְרָא מֵהֵם הַסִּיגִים וְלִלְבֵן וְלִצְרָף מֵהֵם אֶת הַפְּגָמִים, עַל יְדֵי יִסּוּרֵי הַגִּיּוֹנִים וְכַדּוּמָה.

דָּף קַפָּה ע"ב, וּבִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ יֵג עַמ' שְׁעָה-שְׁעוֹ (דָּף קַפָּה ע"ב, וּבִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ יֵג עַמ' שְׁעָה-שְׁעוֹ)

דָּף קַפָּה ע"ב, וּבִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ יֵג עַמ' שְׁעָה-שְׁעוֹ

וְאִית אַחְרָנִין דְּסֻלְקִין לֹון תְּמָן וְיֵשׁ רֹוחוֹת אַחֲרִים שְׁמַעֲלִים אוֹתָם שֶׁם, הֵיִינוּ פֶּד קְדָשָׁא בְרִיף הוּא

שבח דא שירתא

עשר מעלות ועשר סגולות שישגי העוסק בלימודו בספר הזוהר ובסתרי תורה

- א. ישיג דבקות גדול בבוראו. ב. יתלוו אליו המלאכים והצדיקים מגן עדן. ג. גורם שיושפע העולם שפע רב. ד. גורם שבח הקב"ה מפני מלאכיו. ה. תתעלה נשמתו לאחוז עד עולם האצילות. ו. יקרא בן להקב"ה. ז. תפלתו נכונה ולא בגישום. ח. ישיג בשאלותיו בתפלתו כפי השכלתו הנעלית. ט. ישיג ביאור בחלקי הפשט הסתומים. י. ישיג מעלה גדולה בעולם הנשמות. יא. דבריו פועלים למעלה והמדות מתקנות. יב. בעולם הבא יעסוק בענין סתרי התורה. יג. ידע לייחד קונו ולעובדו בלבב שלם. יד. זוכה לתקן ולהעלות כל מצוה בשלימות. טו. ידע לבאר כמה מענייני התורה הקשים לבעלי הפשט. טז. יבין הבנת המלות שבתורה הנראים כבלי תקון ודקדוק. יז. ימלא לבו יראת שמים ויראת חטא, ויוסיף אומץ בעבודה, וזה בדוק. יח. המתגרש לעסוק בסתרי תורה יוכה להשיג חידושי תורה, מה שאי אפשר להאמין דבר זה אלא מי שראה או ניסה הענין פעמים רבות. יט. המכוון בתפלתו על דרך האמת, הדבר מסתייע מעצמו, ואין כח בחיצוניים להפסיקו במחשבות בטלות. כ. כל המעלות והסגולות הנזכרים ישיגם העוסק בסתרי תורה, בתנאי שהוא נימול, ושומר את בריתו.

(ראשי פרקים מהרמ"ק בספרו אור נערב חלק ד ה, ועיי"ש באריכות דבריו ותורה צמאונך)

פרשת חוקת תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בַּיִס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רֵגִיל
[cm 24/17]

פורמט בִּינוּנִי - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]